

fald, at der – forudsat at de øvrige betingelser i retsplejeloven er opfyldt – vil være adgang til at foretage indgreb i meddelelshemmeligheden for alle våbenlovs-overtrædelser under særlig skærpende omstændigheder, der er omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 192 a, og således også i forhold til sager om våbenlovs-overtrædelser, som er omfattet af den gældende § 192 a, stk. 1, hvor strafferammen i dag er fængsel indtil 4 år. Det skyldes, at det følger af retsplejelovens § 781, stk. 1, nr. 3 (som ikke foreslås ændret), at indgreb i meddelelshemmeligheden kan foretages ved lov-overtrædelser, som efter loven kan straffes med fængsel i 6 år eller derover.

På baggrund af den seneste tids skudepisoder, der bl.a. har medført, at udenforstående personer uden nogen tilknytning til rocker- og bandemiljøet er blevet truet med skydevåben, er kommet alvorligt til skade, eller er blevet dræbt, finder regeringen endvidere, at der i alle sager om overtrædelse af våbenlovgivningen under særlig skærpende omstændigheder bør være adgang til at afsige retskendelser om aflytning »på personen«. Regeringen vil derfor fremsætte et ændringsforslag til L 124, hvorefter den foreslåede henvisning i retsplejelovens § 783, stk. 2, 1.pkt., til straffelovens § 192 a, stk. 2, ændres til en henvisning til straffelovens § 192 a. Denne ændring vil indebære, at de foreslåede bestemmelser i straffelovens § 192 a, stk. 1 og 2, vil være omfattet af adgangen til at afsige retskendelser om aflytning »på personen«.

7. Zoneforbud

7.1. Der er i den seneste tid set flere eksempler på, at såkaldte bandevagter standser beboere og tilfældige forbipasserende på Nørrebro i København og udspørger eller visiterer dem. Det er politiets opfattelse, at de kriminelle grupper med sådanne selvbestaltede vagtværn forsøger at sætte sig på de områder, som de opfatter som deres »territorium«. Den blotte tilstedeværelse af sådanne bandevagter spreder utryghed i lokalområdet og kan give borgerne en oplevelse af ikke at kunne færdes frit i de berørte områder.

Med henblik på at sikre politiet et effektivt redskab til at forhindre disse såkaldte bandevagter i at skabe frygt og chikanere folk på gaden vil Justitsministeriet derfor ved en ændring af ordensbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 511 af 20. juni 2005) skabe adgang for politiet til at meddele såkaldte zoneforbud, hvorved personer forbydes at færdes frem og tilbage eller tage ophold i et bestemt område med en radius på 500 meter. Formålet med sådanne zoneforbud vil være at fjerne bandevagterne hurtigt og effektivt fra gadebilledet.

Efter § 6, stk. 2, i ordensbekendtgørelsen kan politiet i dag – når en person flere gange har overtrådt bekendtgørelsens § 3 om visse former for forstyrrelse af den offentlige orden – meddele personen forbud mod at færdes frem og tilbage eller tage ophold inden for en afstand af 100 meter fra det sted, hvor den seneste overtrædelse er begået.

Da forbud efter ordensbekendtgørelsens § 6, stk. 2, dels forudsætter et vist forudgående forløb med flere overtrædelser af bekendtgørelsens § 3, dels omfatter et mindre geografisk område (en radius på 100 meter), er denne bestemmelse imidlertid ikke et tilstrækkeligt redskab for politiet til effektivt at gribe ind på stedet bl.a. over for såkaldte bandevagter.

Ud fra præventive hensyn er der behov for, at politiet kan meddele et forbud mod at færdes frem og tilbage eller tage ophold i et bestemt område allerede første gang, der udvises en særligt utryghedsskabende adfærd. Der er endvidere behov for i denne situation at kunne meddele forbud med en større geografisk udstrækning end med en radius på 100 meter.

Justitsministeren vil derfor i medfør af den gældende politilovs § 23, stk. 1 og 2, indsætte en ny bestemmelse i ordensbekendtgørelsen, hvorefter politiet får adgang til at udstede zoneforbud med en radius på 500 meter til personer, der udviser en særligt utryghedsskabende adfærd.

Det vil være en betingelse for, at politiet kan meddele et zoneforbud, at der foreligger særlige omstændigheder. Ved den konkrete vurdering af, om en person har udvist en særligt utryghedsskabende adfærd, forudsættes den generelle situation i området således inddraget – herunder navnlig om adfærden formodes at have tilknytning til et verserende opgør mellem kriminelle grupper eller til en aktuel kriminalitetsbølge i området.

Med en særligt utryghedsskabende adfærd tænkes navnlig på såkaldte bandevagter, der ved deres tilstedeværelse og adfærd optræder intimiderende over for beboere og forbipasserende – f.eks. ved at tage opstilling iført skudsikre veste og medbringende metal-scannere eller ved at udspørge, kontrollere og visiter andre personer, der færdes i området. Bestemmelsen vil imidlertid også kunne anvendes i andre særlige tilfælde, hvor enkeltpersoner eller grupper udviser en særligt utryghedsskabende adfærd i et lokalområde. Det bemærkes, at såfremt en bandevagt insisterer på at visiter en person, vil det i sig selv efter omstændighederne bl.a. kunne være strafbart efter straffelovens § 260 om ulovlig tvang.

Et zoneforbud vil indebære et forbud mod at færdes frem og tilbage eller tage ophold i et bestemt område